

nærmest Kontoen for opfatte Livrenter, som kan antages at have den Karakter, men det hele Beløb, der findes der, er noget Saa-
dant som omtrent noget over 40,000 Kr., medens der er ikke mindre end 30 Mill. Kr., der ere sikrede som Livsforfikkning til Betaling efter Døden, og omtrent 1,700,000 Kr., der ere sikrede som frivillig Overlevelsesrente. Det er, forekommer det mig, let forstaaeligt, at der er en langt større Tilbøielighed til at beholde det Opsparede i sin egen Haand til en hvilkenkomhelst Anvendelse, man vil give det, end til overhovedet at binde de opsparerede Beløb, og det synes mig ogsaa let forstaaeligt, at det ligger nærmere for dem, der ville binde de opsparerede Beløb, at give dem den Anvendelse, at de derigjennem sikkre de Efterladte, end den at sikkre de Paa-gjældende selv for den Mulighed, at de med den fremrykkede Alder ikke mere ere istand til at sørge for sig selv. Jeg tror, at det vanskelig vil kunne modsiges, at en mere almindelig Benyttelse af Alderdomsfor-
sørgelse vil man ikke kunne vente, der fremkommer, naar der ikke gives Hjælp dertil, naar ikke Alderdomsforførgelsen bydes paa særlig billige Billaar, hvilket jo med andre Ord vil sige, at der bydes Mere, end hvad der ligefrem kan gives i Forhold til den sandsynlige Levealder og til den almindelige Rentefod.

Hjælp til Selvhjælp kan selvfølgelig gives ikke blot af Staten, men ogsaa af Kom-
munen, og jeg kunde føie til af Arbeidsgivere og Arbejderforeninger. Det, der har ligget mig nærmest, og det Gnefte, jeg har havt særlig Opfordring til at bestjæftige mig med, er det Spørgsmaal, om og paa hvilken Maade en saadan Hjælp kunde ydes af Staten. En saadan Hjælp, ydet af Staten, udelukker jo paa ingen Maade, at Hjælp ogsaa ydes af Andre, af Arbeidsgivere og Arbejderforeninger, og jeg vil endogsaa sige, at efter min Opfattelse vil det hele System først kunne ventes at arbejde kraftigt, naar Hjælp ogsaa ydes fra andre Sider, og ikke blot Pengehjælp, men ogsaa den Hjælp, der bestaar i, at man fra Kommunerne, fra Arbeidsgiverne Side tager Sagen i sin Haand og træder velvillende og ordnende til, og det, at Staten yder sin Hjælp ved overhovedet at aabne Afgang til en billig Alderdomsfor-
sørgelse, antager jeg, vil end mere opfordre Kommunerne til ogsaa for deres Vedkommende at yde Hjælp. Det er jo vel bekendt, at der allerede for flere Aar tilbage er kommen en Institution tilstede, hvorigjennem der ydes Hjælp til Selvhjælp, Hjælp fra Kommuner-
nes Side til Alderdomsforførgelse; det er de

forenede Kommuners Alderdomsforførgelses-
kasse. Jeg antager, at denne Institution har virket heldbringende og har vundet baade Anerkjendelse og nogen Udbredelse, men det forekommer mig, at man netop er berettiget til ogsaa fra de forenede Kommuners Alderdomsforførgelseskasse at gjøre den Slutning, at Selvhjælp uden Hjælp andetstedsfra kan man ikke paaregne vil finde Sted i større Maal.

Den Maade, hvorpaa jeg har foreslaaet, at Statens Hjælp skulde ydes, er den, at Staten tager Sagen i sin Haand, opretter denne Alderdomsforførgelsesanstalt, udreder Bestyrelsesudgifterne og yder et Kapitaltilskud af 2 Millioner Kroner strax ved Anstaltens Oprettelse som det Fond, hvoraf Tilskuddet til Alderdomsforførgelsen tages. Grunden til, at jeg har foreslaaet, at der ydes et Kapitaltilskud i Stedet for, at Staten forpligter sig til at yde successive Tilskud, naar det behøves, er en dobbelt. Den ene af mine Grunde derfor er den, at jeg anser det for at være forstændigere, at man offer en Kapital, naar man tror uden væsentligt Savn at kunne undvære den, fremfor at forpligte sig til aarlige Ydelser af et vanskelig, for ikke at sige umulig beregneligt Omfang, og som mulig i Tidens Løb kunne blive byrdefulde og trykkende for Statskassen. Derjom man i Stedet for strax at yde Kapitaltilskud kun paatog sig Forpligtelse til, hver Gang de opsparerede Beløb skulde anvendes til Erhvervelse af Alderdomsforførgelse, at gjøre Tilskud fra Statens Side, ja, da er det jo klart nok, at Byrden deraf vilde blive flet ingen i Begyndelsen og først i Tidens Løb voxe og voxe op til noget Betydeligt. Det er en Grund mere for mig til at foretrække den anden Understøttelsesmaade, at henlægge Kapitalen med det Samme; thi da er det Nutiden, der bringer Offree i Stedet for at trække Begler paa Fremtiden. Men jeg har endnu en anden Grund til at foretrække Henlæggelse af en bestemt Kapital til dette Formaal, og det er den, at man derved vil blive tvungen til, naar denne Kapital er opbrugt, paany at tage under Overveelse, om og paa hvilken Maade Virksomheden skal fortsættes og, som det maa antages, til den Tid med mere Erfaring end den, man i dette Dieblit er raadig over; thi, som bekendt, foreligger der jo her en Opgave, som man i vor Tid oftere har høstet med, men en Opgave, hvis Løsning endnu intet Sted, saa vidt mig bekendt, har fundet Sted. Skulde det, som jeg haaber, vise sig, at det første Skridt har været vellykket, da nærer jeg ikke nogen Tvivl om, at der ogsaa vil